

CIĄGNAĆCY (23) *part praes act*

ciągnący (20), **ciągnąc** (2), **ciągniący** (1); *ciągnąc BielKron, WyprPl; ciągnący : ciągniący SarnStat (2 : 1).*

sg m N ciągnący (5). ◇ G ciągnąc(e)go (1). ◇ D ciągnąc(e)mu (2). ◇ A ciągnąc(e)go (1) StryjKron, ciągnąc (2) BielKron 250v, WyprPl C [może też part praes act av od CIĄGNAĆĆ], ciągnący (1). ◇ f D ciągnąc(e)j (1). ◇ n A ciągnąc(e) (1). ◇ pl N m pers ciągnący (1). subst ciągnąc(e) (1). ◇ G ciągnących (4). ◇ D ciągnącym (1). ◇ A m pers ciągnąc(e) (1) BibRadz, ciągnących (1) StryjKron.

Sł stp s.v. ciągnąć, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. ciągnąć.

1. *Przyciągający ku sobie za pomocą rąk, wlokący (3) : aż mię iuz ciągnąc ręce bolą WyprPl C.*

a. *Idący w zaprzęgu [w czym] (2) : biiugi equi, Pará kóni w wozie ciągnących. Mącz 177b.*

Wyrażenie: »w jarzmie ciągnący« (1): Iugis, Vítawiczny yákoby bez przelstanku w yármie ciągnący. Mącz 177a.

2. *Posiadający siłę przyciągającą; przyciągający; tractorius, trahendi vim habens Cn [co] (5) : Calep 477b; á taką ślicznością Rownaś ieft Mágnełowi/ kručzec ciągnącemu SapEpit B4.*

Wyrażenia: »k sobie ciągnący« (2): Succinum, Lapillus paleas ad se trahens, Agłteyn Kámyen plewy kłobyte cyągnący. Murm 121; Calep 629a.

»na się ciągnący« (1): Magnes, Magnetowy kámién żelázo ná fię ciągnący. Mącz 204d.

3. *Namawiający, kuszący [kogo do czego] (2) : vmyślił/ iako Iozeph/ nierządniczy ciągnącey fię do grzechu płałczż zoltáwić SkarŻyw 371; Ktore [słowa]/ iáko fą niezbożne/ [...] od zbáwienia do zátroczenia człówieká ciągnące CzechEp 108.*

4. *Idący, zmierzający, będący w pochodzie; veniens Vulg (12) :*

a. *Gromadnie (11) : Ire vidi milites plenis viis, Włzędziem w dródze widział służebyny lud ciągnący. Mącz 304b, 55d; Iesli zá gránice, tedy Król Iágełło obiecuie ciągnącym, ad haftam pięć grzywien pláćić. SarnStat 434.*

ciągnąc ku komu (1): á gdy vyrzeli Moizełzá Turcy ciągnąc ku Skánderbegowi z niemáłym ludem/ obroćili fię ku woýłce BielKron 250v.

ciągnący przeciw(ko) komu (2): Leop 2.Mach 8/16; Tedy oni cudzoziemcy podniozłzy oczy swe/ vyzreli ie przeciw łobie ciągnące. BibRadz 1.Mach 4/12.

ciągnący dokąd [na co] (3): Tátarow na Podole ciągnących poráził StryjKron 577. Cf Wyrażenie.

ciągnący skąd [z czego] (2): fą fnim Party [...] y inšzego ludu bárzo wiele ze wíchodu flońcá ciągnącego. HistAl Av; StryjKron 617.

Wyrażenie: »ciągnący na wojnę« = ad expeditionem euns JanStat [szyk 1 : 1] (2): iż od służebynych przelšłého czáfu na woynę ciągniących [qui ad expeditionem procedebant JanStat 725] w imionách fwyh Duchownych łzkody niesłycháné podięli SarnStat 906, 901.

b. *Pojedynczo (1) :*

ciągnący dokąd [do czego] (1): Páwłowi do Ieruzálem ciągnącemu [...] Prorok Agáb więzienie [...] opowieda. WujNT Act 21 arg.

5. *Sklaniający się, skłonny [do czego] (1) : A przez ciáło grzechow/ rozumiey [...] ciáło grzechom poddáne/ y do grzechow ciągnące. WujNT 543.*

Synonimy: 3. *kuszący, namawiając, przywodzący, wiodący*; 4. *idący, jadący, postępujący*; 5. *mający się*.

Cf **CIĄGNAĆ**

KW